

Otrokove pravice in dolžnosti

Preden prebereš spodaj napisano, razmišljaj sam_ zase ali s sošolci v razredu, katere pravice imaš kot otrok. Kaj misliš o njih?

Imaš tudi dolžnosti? Naštej nekaj primerov!

Otrokove pravice so človekove pravice. Samo če poznaš svoje pravice, se lahko nanje tudi sklicuješ in zahtevaš njihovo upoštevanje. Do leta 1989 otroci niso imeli „svojih“ pravic. Pravice so imeli le starši in učitelji. To se je tedaj spremenilo.

Otroci niso „last“ odraslih. Odrasli ne smejo prezreti otrokovih pravic. Kdor otrokovih pravic ne upošteva, ravna nepravilno.

Najpomembnejše otrokove pravice so:

- pravica do življenja;
- pravica do skupnega življenja s starši;
- pravica do hrane in zdravega življenja;
- pravica do zdravstvene oskrbe;
- pravica do izobrazbe;
- pravica do prostega časa;
- pravica do sodelovanja;
- pravica do izražanja mnenja in svobode informacije;
- pravica do prijateljev;
- pravica do zaščite pred zlorabo.

Otroke je treba varovati pred nasiljem, trpinčenjem in zlorabo.

Otroke je treba varovati pred težkim in nevarnim delom.

Otrokove pravice veljajo za otroke in mladostnike do 18. leta starosti. Zapisane so tudi v avstrijski ustavi.

Konvencija o otrokovih pravicah Združenih narodov velja po vsem svetu za vse otroke. Žal pa v mnogih državah te pravice še vedno niso uresničene in otroci trpijo.

Na Koroškem obstaja, kot v vseh zveznih deželah, **Zagovorništvo avstrijskih otrok in mladostnikov**, in to že 25 let (Kinder- und Jugendanwaltschaft Kärnten).

Zagovornik omogoča strokovno pomoč otroku, da izrazi svoje mnenje. Zastopa interese otrok, jim daje nasvete in pomaga pri rešitvi problemov.

“ 20. november je svetovni dan otrokovih pravic! ”

Otrok pa ima tudi dolžnosti, na primer, da ...:

- spoštuje druge ljudi;
- hodi v šolo;
- pomaga doma in drugim ljudem;
- pospravlja za seboj;
- uboga starše.

NE POZABI ...

Vsi otroci ste enakovredni!

Nihče nima pravice, da te ponižuje ali zapostavlja zaradi tvojega videza, barve tvoje kože, tvojega spola, jezika, vere, narodnosti ali prepričanja.

Vojan Tihomir Arhar

Krivica

Pohitite in pogledjte,
presodite, brž povejte,
je krivica ali ni,
ki zdaj meni se godi!

Zjutraj vstanem, ko se svita,
dedek, babica še spita,
ko sem v šoli ves ubog,
v parku hodita okrog.

Sploh ne vesta za naloge,
cveke*, druge še nadloge,
njima res je prelepo,
kdaj še meni bo tako?

*cvek – nezadostna ocena